

Põhiandmete kontseptsioon ja selle rakendamise probleemid

Sisukord

Eesmärk	2
Probleemide esialgne kaardistus (10.2022)	3
Võimalikud lahendused	4
Põhiandmete täpsem määratlemine	4
Põhiandmete leitavuse, kvaliteedi ja tehnilise kasutatavuse taseme tõstmine	5
Täpsemate nõuete seadmine põhiandmete omanikele	6
Andmestruktuuride ja klassifikaatorite ühtlustamine	6
Põhiandmete taaskasutamise põhimõtete kehtestamine	6
Andmete taaskasutuse motiveerimine infosüsteemide arendamisel	7
Riigiasutuste hinnang probleemide olulisusele ja võimalikele lahendustele	7

Eesmärk

Avaliku teabe seadus

§ 43⁶. Põhiandmed ja andmete tähendus

(1) Põhiandmed on riigi infosüsteemi kuuluvasse andmekogusse kogutavad andmekogu unikaalsed andmed, mis tekivad andmekogu haldaja avalike ülesannete täitmise käigus.

(2) Andmete töötlemisel, mida kogub põhiandmetena teine riigi infosüsteemi kuuluv andmekogu, tuleb aluseks võtta vastava teise andmekogu põhiandmed.

(3) Andmete põhiandmeteks olek määratakse kindlaks käesoleva seaduse § 43³ lõike 3 kohaselt kooskõlastatud tehnilise dokumentatsiooni alusel riigi infosüsteemi haldussüsteemis. Põhiandmete kindlaksmääramisel lähtutakse andmekogu asutamise eesmärgist.

Praegune põhiandmete mõiste kehtib juba 2008. aastast. Põhiandmete mõiste defineerimine oli samm edasi 1997. aastal andmekogude seaduses defineeritud „riigi põhiregistri“ mõistest, millena mõisteti „... seadusega asutatud avalikuks kasutamiseks määratud andmekogu, mida peetakse üldistes huvides riigi kõige olulisemate ülesannete täitmiseks.“ Riigi põhiregistrina olid sätestatud andmekogud, mida peetakse riigi rahvastiku, juriidiliste isikute, kinnisvara, seaduses sätestatud vallasvara, riigivara ja muude seadusega määratud oluliste objektide kohta.

Algse põhiandmete mõiste kehtestamise peamiseks eesmärgiks oli andmete dubleeriva kogumise vältimine ja andmevahetuse soodustamine. Koos põhiandmete mõiste kehtestamisega nähti mh ette üldine põhimõte juba olemasolevate andmete küsimiseks teisest riigi infosüsteemi kuuluvast andmekogust, keeld nimetada põhiandmeteks juba teises andmekogus olevaid andmeid ning võimalus nõuda põhiandmete omanikult andmete kättesaadavuse tagamiseks masinliideste tegemist (AvTS seletuskiri 2007 veebruar¹).

Samas ei ole põhiandmete mõtte ja andmete ühekordse küsimise printsiip piisavas mahus tööle rakendunud. 2021.a. seisuga on Riigi Infosüsteemi Haldussüsteemis (RIHA) põhiandmeteks märgitud 80% kirjeldatud andmetest. Kuigi täpsem analüüs hetkel puudub, tähendab see tõenäoliselt väga olulises mahus dubleerimist, ehk samasisuliste andmete uuesti küsimist.

Teiseks, konkreetsemaks, näiteks on ettevõtete aruandlus. 2021. aastal teostatud analüüsi² alusel on Eestis üle 400 aruande kokku rohkem kui 60 000 andmeväljaga. Kuigi puudub täpne ülevaade sellest, kui paljud andmeväljad on kattuvad, õnnestus tööjõuaruandluse vaatest läbi viidud piloodis vähendada ettevõtelt küsitavate andmeväljade arvu üle 90%!

Käesoleva dokumendi eesmärk on esitada esialgne probleemide kaardistus, tuua välja võimalikud lahendused, hinnata lahenduste kohasust ning esitada konkreetne tegevuskava praeguse olukorra parandamiseks aastast 2024.

---

¹ <https://www.riigikogu.ee/tegevus/eelnoud/eelnou/1cb8151b-c5d2-3f1b-8665-489d7ac1c56b>

² <https://realtimeeconomy.ee/sites/default/files/2022-04/Lo%CC%83pparuanne.pdf>

Probleemide esialgne kaardistus (10.2022)

Digiühiskonna arengukava

Ülevaade riigiasutuste ja omavalitsuste kätte kogunevatest andmetest on ebapiisav. See on olemas andmekogudes, kuid ka seal on andmete kirjeldused ebäühtlased ja andmete ajakohasus või tähendus sageli raskesti tuvastatav. Andmekirjelduste haldamiseks mõeldud töövahendeid ei rakendata piisavalt. See raskendab andmete taaskasutust ja seetõttu pole ka näiteks andmete ühekordse küsimise põhimõtet rakendatud läbivalt.

Kuigi digiühiskonna arengukava ei käsitle eraldi põhiandmeid, on olulise eesmärgina välja toodud andmete rist- ja taaskasutuse parendamine ning probleemina andmete ühekordse küsimise põhimõtte läbiva rakendamise. Probleemi (tehniliste) põhjustena nimetatakse arengukavas peasjalikult andmete kirjelduse ja kvaliteedi ebapiisavat taset.

Asutustega suheldes on andmete taaskasutuse takistustena välja toodud teisigi probleeme. Üheks selliseks on mitteühilduvad andmete kogumise meetodid, standardid, vormingud, klassifikaatorid ja loendid. See tähendab, et esineb olukordi kus andmed on küll olemas aga praktikas ei ole nende taaskasutamine võimalik. Samuti on mainitud probleeme põhiandmete taaskasutamiseks ette nähtud liideste käideldavusega, SLA puudumise või selles ette nähtud tingimustest kinni pidamisega – ehk andmete riskasutust tagava taristu ja tugiteenuse usaldatavusega.

Sisulisema probleemina on välja toodud põhiandmete definitsiooni umbmäärasust praktiliste andmekirjelduse ja -kvaliteedi tegevuste suunamise kontekstis. Põhiandmete praegune definitsioon (AvTS § 43⁶ lg 1) käsitleb ühelaadselt kõiki unikaalseid andmeid kuigi on teada, et praktikas on andmete kasutuspotentsiaal erinev – kõik põhiandmed ei ole sama riskasutusväärtusega. Kuigi RIHAs põhiandmetena määratletud andmete suur hulk (80%) on tõenäoliselt osaliselt tingitud valest põhiandmete määratlemisest ning riskasutuse vähesusest, jääb ka olukorra paranedes paljudesse asutustesse väga suur hulk andmeid, mis praeguse AvTS definitsiooni järgi on põhiandmed. Kõigi nende andmete põhjalik kirjeldamine ja rakendusliidete kaudu kättesaadavaks tegemine nõuaks ressursi, mida asutustel tänasel päeval ei ole.

Samuti ei ole AvTS definitsioonis arvesse võetud olukordi, kus teise andmekogu andmete taaskasutus ei ole kohane erineva konteksti tõttu. Viimast küsimust on muuhulgas käsitatud juba 2010 aastal RIA poolt koostatud juhises³, milles tuuakse välja peamised olukorrad kus andmete taaskasutus on küll tehniliselt võimalik kuid mitte kohane – olulisima põhjusena mainitakse nimetatud juhises just andmete erinevat (tegevus)konteksti.

Ülal kirjeldatud allikate alusel saame põhiandmetega seonduva probleemistiku kokku võtta järgnevalt:

- **Põhiandmete määratluse ebapiisavus:** praegune põhiandmete definitsioon ei ole tegevuste ja ressursside suunamiseks piisavalt praktiline;
- **Põhiandmete madal leitavuse tase:** taaskasutuspotentsiaaliga põhiandmeid ei ole puuduva, ebatäpse või avalikustamata kirjelduse tõttu taaskasutajatele leitavad olla;

---

³ <https://abi.ria.ee/riha/files/4620393/4620545/1/1588166223965/pohiandmed-ja-andmete-kvaliteet.pdf>

- **Põhiandmete ebaisaldusväärne kvaliteet:** andmete kvaliteet, sh eriti ajakohasus, ei ole andmete taaskasutaja kontekstis piisav;
- **Põhiandmete ebapiisav tehniline kasutatavus:** andmed ei ole taaskasutamiseks sobivas vormingus või ei ole kättesaadavad usaldusväärse masinliidese abil;
- **Põhiandmete struktuuri ja klassifikaatorite mittedobivus:** andmetes on kasutatud klassifikaatoreid või loendeid, mis ei ole andmete taaskasutaja kontekstis sobilikud;
- **Põhiandmete mittedobiv kontekst:** esmapilgul taaskasutatavate andmete iseloom on kogumise konteksti või taaskasutaja tõttu selline, et need ei ole potentsiaalse taaskasutaja kontekstis siiski taaskasutatavad.

Lisaks neile sisulistele põhjendustele võib välja tuua ka **IT arenduste aegkriitilisuse ja kommunikatsiooni puudulikkuse**. Infosüsteemi arendajatel ei ole alati piisavalt aega või tahtmist tegeleda mujal juba olemasolevate andmete leidmise, taaskasutatavuse analüüsi ja vajalike arendustega. Selle asemel minnakse lihtsama vastupanu teed ja kogutakse süsteemi ja selle teenuste jaoks vajalikud andmed uuesti. Olukorra muudab veelgi hullemaks see kui asutus kelle andmeid tahetakse taaskasutada ei ole andmete leidmiseks ja jätkuva taaskasutuse toetamiseks sisse seadnud mõistlikku tugiteenust ja kommunikatsioonimeetodeid, sh ei kooskõlastata (potentsiaalsete) andmete taaskasutajatega muudatusi andmete kogumise põhimõtetes, andmekoosseisudes või andmeteenustes.

Lisaks puudub organisatsioonides teadmine ja vastutus, millisel hetkel ja kes peaks vastutama andmekogu, teenuse ja äriprotsessi puhul olemasolevate andmete kaardistamise ning ühekordse küsimise printsiibi rakendamise eest. Puuduvad ka protsessid ja teadmised andmete liiasusega tegelemiseks ja kaardistuste läbiviimiseks. Tänapäevased tehnoloogilised ja juriidilised lahendused ning andmehalduse korraldus ei võimalda efektiivselt analüüsida, kas ja kus täna asutuse jaoks vajaminevaid andmeid juba kogutakse. Eelnimetatu lahendamiseks puudub riigiülene võrgustik, kus täiendava andmevajadustega seotut valideerida haldusalade ja asutuste üleselt.

Võimalikud lahendused

Selles peatükis on täpsemalt kirjeldatud võimalusi, mis võiksid aidata eelmises peatükis nimetatud probleeme lahendada.

Põhiandmete täpsem määratlemine

Andmete riskasutamise parandamise üks võimalusi on ressursi suunamine väiksemale hulgale riigi andmetest. Peamiseks võimaluseks on siin põhiandmete definitsiooni täpsustamine olulisuse või väärtuse mõõtmega, näiteks: „unikaalsed andmed kõige olulisemate objektide, olemite ja tegevuste kohta“. See tähendaks, et praeguse nõ üldistatud põhiandmete vaate kõrvale tekivad konkreetsed kriteeriumid, põhimõtted ja/või metodoloogia mille alusel saavad asutused andmete olulisust objektiivselt hinnata.

Oluliseks võime me eelkõige pidada andmeid, mille riskasutamine omab eriti suurt potentsiaali näiteks teenuste osutamise lihtsustamise, avaliku sektori efektiivsemaks muutmise või aruandluse vähendamise vaatest. Sellist „teistest tähtsamate“ andmete valikut on ka juba erinevates olukordades kasutatud, sh:

- Euroopa Komisjoni poolt on defineeritud taaskasutuspotentsiaali vaatest väärtuslikud andmestikud (high-value datasets), mille hulka kuuluvad georuumilised andmed, maa seire ja keskkond, meteoroloogiateave, statistika, andmed äriühingute ja liikuvuse kohta;

- Andmesaatkonna kontekstis on defineeritud riikluse säilimise vaatest kriitilised andmekogud, mille hulka kuuluvad e-toimik, kinnistusraamat, äriregister, Riigi Teataja infosüsteem, maakataster, riigikassa infosüsteem, maksukohuslaste register, rahvastikuregister, isikut tõendavate dokumentide register ja riiklik pensionikindlustuse register;
- Rahvusarhiiv on riigi andmekogude arhiiviväärtuse hindamise käigus defineerinud kaheksa ühiskonna jaoks olulist andmete gruppi: rahvastik, territoorium, õigusaktid, õigusemõistmine, juriidilised isikud, ehitised ja rajatised, tööstusomand, haridus ja teadus;
- 1997.a. andmekogude seadus defineeris üheselt riigi põhiregistrid

Kuigi kõik kolm toodud vaadet on põhimõtteliselt erinevad, tundub senise praktika põhjal võimalik ka põhiandmete vaatest andmete olulisuse ja kitsamalt taaskasutusväärtuse hindamine ja seeläbi kõige olulisemate põhiandmete defineerimine.

Paralleelselt on põhiandmete mõiste täpsustamisel võimalik lähtuda rahvusvahelises andmehalduse käsitluses kasutusel olevast definitsioonist. Põhiandmed, või *master data*, tähendavad selles kontekstis eelkõige faktilisi andmeid klientide, toodete, objektide või sündmuste kohta. Põhiandmete käsitluse aluseks on selliste, asutuse või ettevõtte jaoks läbi erinevate süsteemide vajalike, faktide eristamine ja keskne haldamine.

Põhiandmete leitavuse, kvaliteedi ja tehnilise kasutatavuse taseme tõstmine

Ülal toodud probleemid andmete leitavuse, kvaliteedi ja tehnilise kasutatavuse osas on teoorias „lihtsalt“ lahendatavad – asutused peavad parandama andmete kirjeldusi ja kvaliteeti, lähtudes muuhulgas avalikult kättesaadavatest andmekirjelduse ja andmekvaliteedi juhistest ning andmete avalikustamise vormingute ja liideste arendamise parimatest praktikatest.

Samas on sellise „lihtsa“ lahenduse praktikas teostamine keeruline kahel põhjusel – esiteks on asutustes hallatavate andmete maht nii suur, et nende põhjaliku kirjeldamise ja kvaliteedi tagamise jaoks ei ole piisavalt ressursse. Teisalt on riigi jaoks tervikuna andmete süstemaatiline kirjeldamine ja kvaliteedi haldamine küllalt uus teema, parimate praktikate ja kompetentsi hulk on riigiüleselt küllalt vähene, ühtsed põhimõtted ei ole juurdunud, keskseid juhiseid on vaja täiendada ning täpsustada.

Andmete suure hulga vaatest on võimalikuks lahenduseks eelnevas punktis kirjeldatu – kõige olulisemate põhiandmete defineerimine. Piisavalt praktiline definitsioon võimaldab asutusel tuvastada **hallatava hulga** põhiandmeid, mille leitavuse ja kvaliteedi tagamist saavad prioriseerida andmehaldurid ning mille vahetamise osas on kõrgemad nõuded masinliidestele. Piiratuma hulga andmete osas on mõeldav ka keskse andmete valdkonna rahastuse suunamine olulisi põhiandmeid ajakohaselt ja usaldusväärset pakkuvate masinliideste arendamisse või olemasolevate liideste kvaliteedi parandamisse.

Asutuste kompetentside ja oskuste puudujääkide vaatest on võimalik jätkata andmete juhtrühma ja töörühmade tegevusega, toetamaks asutuste kogemuste jagamist ning juhiste täpsustamist. Võimalik on ka töörühma tegevuse laiendamine uute andme vajaduste valideerimiseks. Samuti on võimalik edasi arendada andmehalduse oivakeskuse põhimõtet – ühelt poolt prioriseerides kitsama definitsiooni järgi määratud oluliste põhiandmetega tegelemiseks, teisalt laiendades hetkel pakutavaid teenuseid (andmekirjeldus ja -kvaliteet) ka andmete ajakohasuse ja liideste usaldusväärse tõstmise osas.

Tehnilisest vaatest on üheks võimaluseks rakendada generatiivse tehisintellekti põhiseid lahendusi, et parandada andmete leitavust, vältida dubleerivat kogumist ning automatiseerida riigiülestele nõuetele vastavate ja kvaliteetsete andmekirjelduse loomist.

Täpsemate nõuete seadmine põhiandmete omanikele

Eelmise punkti jätkuna on võimalik olulisematele põhiandmetele kehtestada ka täiendavad (rangemad) nõuded. Ühelt poolt saavad sellised nõuded katta oluliste põhiandmete kirjeldust, kvaliteeti ja liideste töökindlust.

Samuti on oluline anda põhiandmete potentsiaalsetele riskasutajatele kindlus, et andmete omaniku poolt on tagatud mõistlik tugi probleemide tekkimisel, ning et andmete kogumise loogika, andmekoosseisude ja andmeteenuste muutmisel kommu­ni­keeritakse ja arutatakse muudatusi ka nendega. Praktikas tähendaks see andmeomanikele nõuet tegeleda andmekasutajate ja -vajaduste registreerimisega ning andmevajadustega arvestamist oma andmeteenuste arendamisel ja muutmisel, näiteks läbi regulaarselt kohtuva tööühma loomise.

Nii tehniliste, toe kui ka kommunikatsiooni nõuete lahendamine on mõistlik SLA vormis, ehk praktikas peaks oluliste põhiandmete omanikele olema kehtestatud nõue pakkuda konkreetset SLAd, mille olulisemad punktid on keskselt ette antud.

Andmestruktuuride ja klassifikaatorite ühtlustamine

Hästi leitavad, ajakohased ja usaldusväärsete liideste kaudu pakutavad andmed ei pruugi olla veel praktikas taaskasutatavad. Üheks takistuseks põhiandmete taaskasutamisel on just ebasobivad andmestruktuurid ja klassifikaatorid (või loendid, taksonoomiad). Näiteks, kui üks asutus kogub ettevõtelt palgaandmeid vastavalt töötajate vanusele ja soole, ei ole need andmed taaskasutatavad teisele asutusele kellel on soov saada palgaandmeid vastavalt tegevusaladele ja töötajate haridustasemele (andmestruktuuride erinevus). Samuti ei ole taaskasutus võimalik, kui asutused kasutavad mitteühilduvaid tegevusalade või haridustaseme klassifikaatoreid.

Andmestruktuuride ja klassifikaatorite ühtlustamine tähendab, et samalaadseid andmeid koguvad asutused peavad kokku leppima ühistes põhimõtetes ja need kokkulepped oma süsteemides juurutama. Keerukuseks on siin just praktilise koostöö ja kommunikatsiooni vajadus, samuti teenuste osutamisel ja statistika koostamisel tekkivad probleemid (struktuuri või klassifikaatori vahetamine võib muuta vanemate ja uuemate andmete võrdlemise väga keerukaks).

Samas on selle küsimusega riigis juba pikalt tegeletud. Statistikaametile on antud volitus olla riiklike klassifikaatorite süsteemi haldur, mitmetel asutustel on roll konkreetsete klassifikaatorite haldamisel (näiteks Maa-amet EHAK osas), reaalamajanduse vaatest tegeletakse aktiivselt andmepõhise aruandluse jaoks oluliste taksonoomiate ühtlustamisega.

Põhiandmete taaskasutamise põhimõtete kehtestamine

Kõiki andmeid kogutakse mingil eesmärgil, ehk andmete kogumisel on oma (tegevus)kontekst. Sõltuvalt andmete taaskasutaja vajadustest, ehk kontekstist, ei pruugi juba olemas olevate andmete kasutamine olla võimalik või kohane.

Heaks näiteks erinevatest kogumise ja taaskasutamise kontekstidest on aadress. Isegi kui inimene on esitanud korrektselt rahvastikuregistrile oma elukoha (nö „elamise“ kontekst), ei saa automaatselt eeldada, et see sama elukoha aadress on kohane ka kõigi teiste teenuste vaatest, näiteks postipaki

tellimisel hoopis suvilasse. Kuigi inimese aadressi osas on parimad praktikad küllalt hästi juurdunud (tihti küsitakse inimeselt, kas kasutada rahvastikuregistri aadressi, vajadusel saab seda muuta), siis sarnaseid olukordi esineb ka teiste põhiandmete osas.

Andmete konteksti (ja seega taaskasutatavuse) hindamisel on ühelt poolt suur roll kvaliteetsetel andmekirjeldustel – põhiandmete kirjeldused peavad olema piisavad, et nendest selguks (potentsiaalsele taaskasutajale) andmete kogumise kontekst või metoodika. Teisalt on oma osa selgelt sõnastatud põhimõtetel ja reeglitel – millistel tingimustel on konkreetsete andmete taaskasutamine kohustuslik, millised põhjendused on piisavad andmete uuesti kogumiseks, või kuidas lahendada enim esinevaid praktilisi probleeme. Selliseid praktilisi juhiseid on andmeomanikud ka juba koostanud, kuid pigem ei ole tegemist läbiva ja ühtse tegevusega.

Andmete taaskasutuse motiveerimine infosüsteemide arendamisel

Üldiselt kehtib tänasel päeval parim praktika, et infosüsteemide (eelkõige töövoogude) loomisel tuleb võimalikult suures mahus taaskasutada olemasolevaid andmeid. Praktikas võidakse küll sellest põhimõttest mööda vaadata, kui teiselt asutuselt andmete saamine on raskendatud kas eelnevalt kirjeldatud sisulistel põhjustel või ka lihtsamalt ajahäda või arendaja teadmatuse tõttu.

Selleks, et vastav teadmine veelgi enam leviks ja kinnistuks, on võimalus lisada põhiandmete taaskasutamise nõue digiriigi ristfunktsionaalsete nõuete hulka. Praktilist väärtust omaks selline nõue eriti juhul, kui vastavalt kitsamale oluliste põhiandmete mõistele on moodustatud lõplik nimekiri olulistest põhiandmetest (sh ka nimekiri põhiandmeid haldavatest infosüsteemidest).

Taaskasutamise põhimõtte kontrolliks on võimalik rakendada MKMi poolt organiseeritavate äripaneeli, IT arhitektuuri paneeli ja andmepaneeli formaate – paneeli jõudvate projektide osas on võimalik kontrollida kas andmete taaskasutus on juba algselt projektides läbi mõeldud ja arvesse võetud.

Riigiasutuste hinnang probleemide olulisusele ja võimalikele lahendustele

2022 sügisel palus MKM asutustel hinnata eelnevalt välja toodud probleemide olulisust ja mõju ning pakutud lahenduste kohasust. Kokku koguti arvamusi seitsmest põhiandmete pakkumise või kasutamisega oluliselt seotud asutusest (Päästeamet, SIM / rahvastikuregister, TEHIK, Tööinspeksioon, PRIA, Maa-amet, Rahandusministeerium), samuti arutati probleeme ja lahendusi töörühma kohtumisel detsembris 2022.

Üldistatult leiti nimetatud asutuste poolt, et põhiandmete ristkasutamisel on peamiseks probleemiks **andmete ebausaldusväärne kvaliteet**, teiste olulisemate probleemidena **ebapiisavat tehnilist kasutatavust** ning **põhiandmete määratluse ebapiisavust**.

Võimalike lahenduste osas jagunesid asutuste arvamused järgmiselt:

- Põhiandmete määratlemine faktiliste andmetena Pigem ei
- Põhiandmete mõistele olulisuse/väärtuse mõõtme lisamine Tugev jah

- Riigiülese oluliste põhiandmete nimekirja koostamise võimalikkus **Nõrk jah**
- **Asutuste ressursside suunamine olulistele põhiandmetele** **Tugev jah**
- Klassifikaatorite halduse parandamine **Nii ja naa**
- **Kesksete juhiste loomine oluliste põhiandmete haldamiseks** **Tugev jah**
- Põhiandmete riskitasutuse kontrolli või järelevalve mehhanism **Nii ja naa**
- **Põhiandmete riskitasutuse põhimõtete selgem lisamine CFRi või koostoime raamistikku** **Tugev jah**
- MKMi paneelide kasutamine põhiandmete riskitasutuse motiveerimisel **Nii ja naa**

Eelnevat arvesse võttes on peamiseks soovitusel liikuda praegusel põhiandmete definitsioonilt pragmaatilisema, andmete olulisust ja taaskasutusväärtust arvestava käsitluse poole. Sellise piiratud definitsiooni alusel on võimalik haldusalades ja riigiülel luua lõplik nimekiri olulistest põhiandmetest, millega tuleks eelkõige tegeleda (nõ 20% tööd – 80% kasu vaade). Sellisel defineeritud oluliste põhiandmete omanikul on omakorda mõistlik kehtestada täpsemad, teiste infosüsteemidega võrreldes rangemad, kohustused andmete kirjelduse ja kvaliteedi haldamise, andmestruktuuride ja klassifikaatorite ühtlustamise, andmete konteksti ja taaskasutuse põhimõtete kirjeldamise ning andmete riskitasutuse toe pakkumise ja kommunikatsiooni osas.